

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 231/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátom doc. JUDr. Branislavom Fridrichom, PhD., Advokátska kancelária Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, vedené pod sp. zn. Rvp 9539/2014 až sp. zn. Rvp 9541/2014 a sp. zn. Rvp 12475/2014 vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12 CoE 307/2013 z 29. mája 2014, sp. zn. 11 CoE 187/2013 z 5. júna 2014, sp. zn. 11 CoE 21/2014 z 5. júna 2014 a sp. zn. 12 CoE 310/2013 z 26. júna 2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 9539/2014 až sp. zn. Rvp 9541/2014 a sp. zn. Rvp 12475/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 9539/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., o d m i e t a ako podané zjavne neoprávnenou osobou.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 11. augusta 2014 a 25. septembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uzneseniami Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 12 CoE 307/2013 z 29. mája 2014, sp. zn. 11 CoE 187/2013 z 5. júna 2014, sp. zn. 11 CoE 21/2014 z 5. júna 2014 a sp. zn. 12 CoE 310/2013 z 26. júna 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenia krajského súdu“).

Z obsahu sťažností vyplýva, že Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“) uzneseniami špecifikovanými v prílohách k sťažnostiam uložil sťažovateľke (ako oprávnenej v exekučnom konaní), aby zaplatila súdny poplatok v sume 1 € za spracovanie hromadného podania – návrhu na zmenu súdneho exekútora – podľa „*položky č.20b Sadzobníka súdnych poplatkov (príloha zákona č. 71/1992 Zb.)*“. Na základe odvolaní sťažovateľky krajský súd napadnutými uzneseniami uznesenia okresného súdu potvrdil.

Podľa sťažovateľky okresný súd aj krajský súd porušili jej právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivý súdny proces tým, že „*svoje rozhodnutie formulovali na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a s použitím chybných aplikácií a interpretácií práva a osobitne aplikácie protiústavnej úpravy bez toho, aby vyvolali konanie na potvrdenie domnienky o ústavnosti, ktorá je však vyvrátiteľná rozhodnutím o abstraktnej kontrole ústavnosti*“.

Podľa názoru sťažovateľky „*porušovateľ, alebo súd prvého stupňa, mali prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP*“ a „*postúpiť návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska*“.

Sťažovateľka v sťažnostiach ďalej uviedla, v čom spočíva podľa jej názoru rozpor položky 20b) Sadzobníka súdnych poplatkov [príloha zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)] s ústavou.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom a napadnutými uzneseniami krajského súdu bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby napadnuté uznesenia krajského súdu zrušil a veci mu vrátil na ďalšie konanie a aby jej priznal finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach,

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 9539/2014 až sp. zn. Rvp 9541/2014 a sp. zn. Rvp 12475/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spojení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej sťažnosť nemôže podať fyzická alebo právnická osoba, ktorá namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom

prerokovaní odmieta ako podané osobami zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95).

O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

Pri predbežnom prerokovaní sťažností ústavný súd z obsahu napadnutých uznesení, ktoré boli pripojené k sťažnostiam, nepochybne zistil, že sťažovateľka v napadnutých konaniach nemá postavenie účastníka konania, a teda nie je oprávnenou osobou na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 113/02, III. ÚS 162/09, I. ÚS 343/09). Z napadnutých uznesení krajského súdu vyplýva, že účastníčkou napadnutých konaní v procesnom postavení oprávnenej je obchodná spoločnosť EX CREDIT, a. s., Šustekova 49, Bratislava.

Keďže sťažovateľka nie je účastníčkou napadnutých exekučných konaní, postupom a napadnutými uzneseniami krajského súdu nemohlo dôjsť k porušeniu jej základných práv alebo slobôd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. II. ÚS 205/04). Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka nie je v okolnostiach prípadu aktívne vecne legitimovaná na podanie sťažností ústavnému súdu.

Keďže porušenie označených práv postupom a napadnutými uzneseniami krajského súdu namietala v konaní pred ústavným súdom osoba odlišná od účastníka týchto súdnych konaní, ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podané zjavne neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. apríla 2015